

SANNIDAL

MENIGHETSBLAD

DESEMBER 2012

NR. 4

72. ÅRGANG

*Jeg vet hvor gleden har sitt hjem,
når øde mark står hvít.
Guds frydekor fra Betlehem
forstummer ingen tid.*

GUDS HJERTESLAG på jord

Nå er det tid for julesalmer som samler våre tanker om krybben i Betlehem. Vi undres over at Jesus Kristus, Himmelenes kongesønn, ble menneske og en av oss. Han ble "Guds hjerteslag på jord", slik som det står i den litt ukjente julesalme på nummer 71 i Norsk salmebok. Dikteren Svein Ellingsen skrev teksten i 1964, men bearbeidet den i 1971 og 1976. Flere av hans salmer har faktisk en modningstid på 20 år, fra den første innskyttelsen er unnfanget og til den endelige teksten er forløst. For det er med en undrende og kjempende tro at vi sanser Gudskreftene der Jesus er.

*Vi ser deg, Herre Jesus,
som en av jordens små.
Din fødsel er et under
vi aldri kan forstå.
Men i et evig lovsangskor
forenes alle slekter.
Vi ser deg, barn, og tror!*

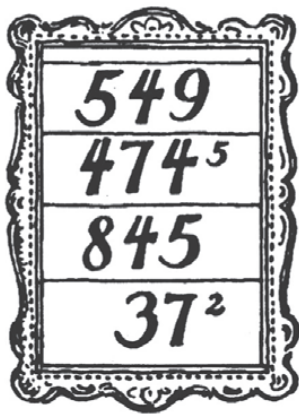
Jesus gir Gud et ansikt. Han viser oss hvem Gud er, og hvordan Gud egentlig er: "Ingen har noen gang sett Gud, men den enbårne, som er Gud, og som er i Fars favn, han har vist oss hvem Gud er" (Joh 1,18). Selv når det uforståelige rammer, er Gud nær. Han sendte Jesus inn i verdens mørke. "Verden var aldri helt

forlatt. En stjerne skinner i natt". Slik synger vi i andre nyere julesalmer. "Himmel på jord, en nåde så stor, jeg er ikke alene der jeg bor."

*Vår byrde vil du bære
og ta vår tyngste vakt.
Du skal beseire mørket med
kjærlighetens makt.
Vi åpner oss for gledens ord!
Vi ser deg, barn, og hører
Guds hjerteslag på jord.*

Jesus lever ikke lenger synlig i blant oss. Men usynlig er han med oss: "Immanuel" betyr "Gud hos oss". "Jeg er med dere alle dager inntil verdens ende", sier Jesus i Mat 28,20. Og vi er Jesus sine hender og føtter på jord. I all vår ufullkommenhet kan vi gjøre noe fra Jesus synlig her på jord. Vi kan gjøre en forskjell. Også denne julen. Vi ber med ord fra Svein Ellingsens julesalme:

*Ditt komme, Herre Jesus,
forvandler jordens natt
og bringer lys til mange som
føler seg forlatt.
Hjelp oss å gå i dine spor!
La verden se din godhet
igjennom dem som tror!*

Vår salme

Jeg (Eva) har alltid vært glad i lovsanger. Helt siden jeg sang i tensing-kor, for snart 30 år siden.

"Deg være ære" er en salme jeg har vært glad i så lenge jeg kan huske. Den er en lovsang man bare må synge med på! Jeg blir glad når jeg hører salmen. Den er så optimistisk. Jesus er Herre over dødens makt. Derfor trenger vi ikke frykte døden, for Han har overvunnet den.

Da vi giftet oss, påsken 2002, ble "Deg være ære" et naturlig valg. Og siden Markus også hadde vokst opp med denne, riktignok som julesalme, med annen tekst, så ble vi fort enige, da vi ble spurt om å skrive noen ord om en salme vi er glade i.

Den norske teksten ble oversatt av Arne Fjeldberg i 1947 fra "À toi la gloire" skrevet av E. L. Budry i 1885 som brukte melodien fra Händels oratorium Judas Maccabaeus. Den samme melodien ble brukt i den tyske teksten "Tochter Zion, freue Dich (datter av Sion, gled deg)" i 1820 av F.H. Ranke. Den ble publisert i 1826 som en palmesøndagsalme, men har siden det blitt en populær sang først i advents- og senere også i juletiden. Siden de klassiske julesangene i Tyskland er nesten gjennomgående melankolske så tilbyr salmen en velkommen avveksling. Markus liker sangen fordi den uttrykker den gleden og glorifiseringen som passer så godt til det glade budskapet om Jesu fødsel.

Med vennlig hilsen
Eva og Markus Pietschmann

1. Tochter Zion, freue dich !
Jauchze laut, Jerusalem !
Sieh, dein König kommt zu dir !
Ja, er kommt, der Friedensfürst.
Tochter Zion, freue dich !
Jauchze laut, Jerusalem !

2. Hosianna, Davids Sohn,
sei gesegnet deinem Volk !
Gründe nun dein ew'ges Reich.
Hosianna in der Höb'.
Hosianna, Davids Sohn,
sei gesegnet deinem Volk !

3. Hosianna, Davids Sohn !
Sei begrüßet, König mild !
Ewig steht dein Friedensthron,
du, des ew'gen Vaters Kind.
Hosianna, Davids Sohn!
Sei begrüßet, König mild !

Deg være ære, Herre over dødens makt!
Evig skal døden være Kristus underlagt.
Lyset fyller haven, se, en engel kom,
åpnet den stengte graven, Jesu grav er tom!

Refr.: Deg være ære, Herre over dødens makt!
Evig skal døden være Kristus underlagt.

Se, Herren lever! Salig morgenstund!
Mørkets makter bever: Trygg er troens grunn.
Jubelropet runger: Frelseren er her!
Pris ham, alle tunger, Kristus Herre er!

Frykt ikke mere! Evig er han med.
Troens øye ser det: Han gir liv og fred.
Kristi navn er ære, seier er hans vei.
Evig skal han regjere, aldri frykter jeg.

-Du vet vi har vært med i denne spalten før?

Det sier Ellen og Knut Torgny Dobbe – hjemvendt fra Jølster i Sogn og Fjordane.

Og etter noen sekunders tenketid husker jeg bildet av Førde kyrkje i menighetsbladet for omtrent åtte år siden.

Det var i 2004 Knut Torgny ble ansatt som kirketjener i Førde . Eller kyrkjetenar, presiserer han. I Førde sokn - som er mer enn fem ganger så folkerikt som Sannidal sokn - gikk liturgien på nynorsk. Og det tok mange måneder i hjemmekirken før Fader Vår kjentes naturlig å framsi på bokmål.

I menigheten i Førde var det stor aktivitet , det skjedde mye i kirken hver eneste uke. Og Førde kyrkje var ettertraktet som konsertlokale , spesielt før jul. Staben som Knut Torgny var en del av talte 15 personer. I tillegg til kirketjenerjobben i Førde var Knut Torgny kirkegårdsarbeider her og ved to andre kirkegårder. Og noen ganger var han også klokker.

- Ingen dager var like , sier Knut Torgny. Det var en variert jobb.

Ellen gikk fra å være butikkmedarbeider ved ICA Haugtun til å jobbe i psykiatrien i Jølster.

Og begge har trivdes utrolig godt i jobbene sine.

Og de har vært med og startet gjenbruksbutikk i Førde i regi av NMS (Det norske Misjonsselskap). Denne butikken har vokst til å bli en av Norges største innen NMS.

Det var ikke tilfeldig at de havnet i Jølster/Førde. For eldstedatter Ann Kristin er bosatt i nabokommunen Naustdal. Tre av barnebarna har nytt godt av mormor og bestefars nærhet. Og vice versa...

Allerede før de dro fra Sannidal i 2004 var det bestemt at de ville vende tilbake når pensjonisttilværelsen kom. Og en junidag i 2011 gikk ferden og flyttelasset til gamletraktene.

Jeg husker alle pappeskene som stod stablet overalt , og gresset som hadde vokst kjempehøyt, sier Ellen. Men likevel,

vi hadde kommet HJEM! Hjem til bygda vår og venner som alltid hadde vært der. Etter kort tid følte det som om vi ikke hadde vært borte i det hele tatt.

To seksmåneders gamle kattepuser nyter varmen innendørs mens vi snakker sammen. En av dem finner veien til fanget mitt og synes det er interessant med kulepenner som beveger seg. Den andre har lagt seg til rette hos Knut Torgny. Uvitende om at matmor og -far snart drar på besøk til Naustdal.

Pensjonisttilværelsen er deilig, sier folket på Dobbegården. Vi bruker den til å vedlikeholde egen eiendom og jobbe dugnad på forskjellige steder, sier de med et smil og glimt i øyet. (Blant annet på aktivitetsgarasjen til SMUK. Red. anm.) Og så liker vi å reise. Vi har barna langt unna, og legger ofte veien til dem.

Men de har tatt lange reiser lenge før de ble pensjonister. Sønner Knut Harald bodde noen år i Equador, der han og kona Inger Lise var utsendinger for Misjonsalliansen. Og datter Liv Jorunn var ettåring for Misjonssambandet og tilbrakte året i Indonesia. Det ble turer til begge stedene. Den enorme forskjellen på fattig og rik ble så tydelig etter å ha vært i disse landene. Det gjorde et dypt inntrykk. Og Knut Torgny kan aldri tenke seg å klage over skatten han betaler her i Norge.

Avslutningsvis kan det nevnes at det finnes et fjerde barn – Britt Elin. Så er hun også nevnt. Og – visste du at Knut Torgny har vært ved teateret? I rollen som en av de vise menn? Dette har han gjort så bra at han ble spurt om å ta turen opp til Førde for å være med ved forestillingene også denne julen....

Kari Skarvang – i samtale med Ellen og Knut Torgny Dobbe.

Det skjeddde...

Jan, Felix og Christina

..i 2012. Hvor langt hadde vi kommet? Jeg ser tilbake i forrige nummer av "Bladet" og finner stikkordet 6-åringer. I siste del av august er nevnte 6-åringer invitert til gudstjeneste i Sandidal kirke. Det er første gang menigheten har et såkalt breddetiltak for denne årsgruppen. De skal få 6-årsboka i gave og skal følges opp med et par andre samlinger senere. I 6-årsboka står det om Bartimeus. Og det er han de får høre om denne dagen. Og bildet viser de fine 6-åringene Jan, Felix og Christina.

I forrige nummer nevnes også konfirmantleir på Fjordglimt. Og når den er historie er vi kommet til september. Det er Vingårdssøndag – søndagen der preteksten begynner med: *For himmelriket er likt en jordeier som gikk ut tidlig en morgen for å leie folk til å arbeide i vingården sin...* Noen konfir-

manter blir med i et rollespill som illustrerer denne teksten. Og i likhet med arbeiderne i vingården blir de likt belønnet – uavhengig av antall timers innsats. Lignelsen forteller om en urettferdig Gud – urettferdig GOD!

Andre helg i september er det Speidernes natursti, denne gang på Mørland gård i Kjølbrønd. Det er tjuv år siden den var her sist – og det illustrerer at speiderne er gode til å variere sine møtesteder. Overskyet, men oppholdsvær – og mange kommer for å delta både på gudstjeneste og på vandring ute i naturen.

Tredje søndag i september er det menighetsmøte etter gudstjenesten. Et slikt menighetsmøte som omtales i Kirkeloven. Denne søndagen skal møtet uttale seg om ny lokal grunnordning for gudstjenesten. Grunnordningen er jobbet fram av et gudstjenesteutvalg – ut ifra gitte rammer – og er vedtatt av menighetsrådet.

Menighetsmøtet er bra besøkt – og det blir en god meningsutveksling. Innspillene blir videreformidlet til bispedømmet. Noen uker senere kommer godkjennelsen av gudstjenesteordningen. Jeg registrerer med tilfredshet at kontoret med de mange konsulenter har merket seg den engasjerte menigheten.

Høsttakkefest i Sannidal kirke har tradisjon tilbake til 1990-tallet. Det var Marion Moen som dro igang denne flotte markeringen som minner oss på å takke Gud for alle høstens gode gaver. Det er trosopplæringsutvalget som

står for en del av dette arrangementet den siste søndagen i september. De som kommer til gudstjeneste får høre om de 5.000 som ble mett av Jesus – selv om utgangspunktet var at de hadde bare to fisker og fem små brød. Og jeg tror mange barn blir fascinert av 5.000 (?) erter som skal illustrere alle de sultne....

Gamle barnekorledere blir som nye – og det er flott å se Torhild Barland og Robert Czyz i samspill(sang) med ungene i koret.

Etter gudstjenesten inviterer Mirjam Peder sen og hennes hjelpere til samling med suppe oppe på Mo bedehus. Dette setter mange pris på. Det er også salg av frukt og grønt og bakverk – og pengene går til misjonsprosjektet Sosial innsats i Bangkok.

Konfirmantene fra 1962 setter hverandre stevne den første søndagen i oktober. Et stort konfirmantkull – 58 i tallet. Snaut halvparten av dem er tilbake for å delta i gudstjenesten og å treffes på Mo bedehus etterpå. Det er dåp i gudstjenesten – av Jacob og Felix.

Torsdag 18. oktober er fireåringene invitert til kirken. Fint å gjøre seg litt kjent før søndagen – både med kirken og med barnekolet. Tre dager senere skal de jo være hovedpersoner i gudstjenesten, og få fireårsboka i gave.

Konfirmantdag i regn lørdag 20. oktober... På den årlige konfirmantdagen i og ved Sannidal kirke – med 130 konfirmanter fra Drangedal, Kragerø, Helle og Sannidal – er det vanligvis poster både uten- og innendørs. Denne gangen velger man å ha de fleste innendørs. Jeg overvåker stasjonen i våpenhuset, der Øyvind Barland fra begravellesbyrået samtaler med

ungdommene om død og gravferd. Dystert? Det oppleves ikke sånn. Øyvind får god kontakt og gjør dette på en veldig fin måte.

Blant andre gode hjelpere finner jeg Fem Flotte Fyrer – Fantastisk Fotogene.

Gjensyn også med barnekoret den påfølgende søndagen. Denne gang under ledelse av Ellen Stensvold. Ellen har tatt på seg å lede koret i en del av Annika Westgårds permisjonstid, og glett om vi er glade for det! Ellen har sunget i kor i Sannidal kirke siden hun var fire år, og har altså lang fartstid tross sin unge alder. Og tidligere nevnte Torhild er med som assistent.

Mecky prest forteller om skapelsen – til fireåringene Emilie, Emilie, Synne og John – og alle oss andre.

Kveldsgudstjenesten siste søndag i oktober er ved soknepresten i Drangedal, Arne Lauvhjell. Det er Bots- og bønnedag.

November innledes med gudstjeneste på

Allehelgenssøndag. Det tennes lys for alle som har gått bort det siste året og som er gravlagt på Sannidal kirkegård. Presten bærer i begynnelsen av gudstjenesten den fiolette stolaen – som bl.a brukes i begravelser – og som i denne sammenheng symboliserer sorgen. Etter minnedelen bæres det hvit stola, som denne dagen peker på gleden i himmelen.

En av flere vakre salmer som synges denne dagen er denne, skrevet av Svein Ellingsen :

*Din fred skal aldri vike, din miskunn varer ved!
Når stormer slår imot oss, lar du oss finne le.*

*I ensomhetens timer, i savnets tyngste stund,
forblir du hos oss Herre, hvert smertefyllt sekund.*

*Vær fortsatt ved vår side når stormen stilner
av. Vær nær oss når vi søker til våre kjæres grav.*

*Gi at vi aldri mister velsignelsen fra dem, men
alltid bærer med oss det gode de bar frem.*

*Snart går vi ut av tiden, og våre navn blir glemt,
men Gud, i din erindring, er vi for evig gjemt.*

*Det liv som blir til intet er i din skaperbånd. I
trygghet overgir vi til deg, o Gud, vår ånd.*

Søndag 18. november er det gudstjeneste med nattverd på Bokollektivet. Med teksten om Jesus som gikk på vannet og om Peter med sin vaklende tro.

Hva med Juntos? Jeg har skrevet meg gjennom to og en halv måned uten å nevne dem. Men de er der, i høyeste grad. Øver hver uke og er med på gudstjenester. De har fortsatt sine ukentlige hverdagsmesser – Secret Service. Typisk for koret er kvalitet – i musikalsk forstand og i bryseg-om-hverandre forstand. Den 18. november har de konsert i Sannidal kirke sammen med Humming People. Dette omtales annet sted i bladet.

Kirkeåret ebber ut med lysmesse i kirken. Vakert med alle tente lys – og lille Emma får en litt spesiell dåpsgudstjeneste.

Kari Skarvang

En hyllest TIL EN VITAL 50-ÅRING

Denne 50-åringen måtte vi få vite litt mere om. Hva var da mer naturlig enn å oppsøke jubilanten "hjemme" i Kirkestua i aksjon en onsdagskveld. Det er selvfølgelig LAUDATE det er snakk om. (For mange er kanskje koret fortsatt Sannidal Menighetskor.) Det ble et interessant og lærerikt besøk. I tillegg har leder Anne Aakre og nestleder Elfrid Dobbe stilt opp til "dybdeintervju". Begge med lang fartstid. Elfrid helt siden starten i 1962, dog med noen avbrudd underveis. To til av korets nåværende medlemmer var med for 50 år siden: Thor Lien og Knut L. Dobbe. En ekstra gratulasjon til disse tre!

ET KORT TILBAKEBLIKK. I stiftelsesåret 1962 hadde Sannidal Menighetskor, som alltid har dekket både Helle og Sannidal, rundt 35 medlemmer. Første dirigent var Eigil Kristensen. Etter han har det fulgt fire, med Kjell Lundkvist som den hittil lengst regjerende. For 12

år siden ble en ung polakk med solid musikkutdannelse med i koret - og tre år senere overtok Robert Czyz dirigentjobben etter Kjell Lundkvist. Selv vil han helst kalles korleder, synes dirigent blir for stort et ord.

For fire-fem år siden skiftet koret navn og ble *Laudate*. Det var ønsket om litt fornyelse som lå bak. *Laudate* - Syng Lovsang - et navn som beskriver koret godt. Koret har alltid hatt mange oppdrag og oppgaver, også utenfor kommunen. De har til og med sunget inn plate. Det skjedde i Storsalen i Oslo i Marit Halvorsens dirigenttid. "Er ikke det bra å ha på CV'n, da", ler Elfrid. En stor opplevelse var turen til Polen for noen år siden med Robert som guide.

Mangt kunne trekkes fram fra historien. Men Anne og Elfrid er mest opptatt av *koret her og nå, og fremtiden*. Det har krympet til 12 sangere: 6 sopraner, 3 alter, 2 basser og 1 tenor + Robert som også trår til. Det sier seg selv - å være så få gjør

dem sårbare. Men det er fortsatt moro å være med - moro å synge firstemt. Det er lærerikt, man må skjerpe seg, tørre å ta utfordringer. Repertoaret er en fin blanding av krevende stoff og det mer enkle. I tillegg kommer det gode fellesskapet og all hygge. Øvelsene i Kirkestua er noe alle gleder seg til, her er det også tid til kaffe og prat, og kvelden avsluttes med en kort andakt. Dirigent og kor trives sammen, kjemien stemmer. Robert er dyktig og ambisiøs og med sitt ungdommelig pågangsmot, humor og polske temperament får han fram det beste i sangerne. Han skryter av dem og sier at selv om de er blitt eldre og færre, er stemmene *unge og friske*. Kanskje det kan bli ny tur til Polen, denne gang for å holde konsert?

Aktivitetsnivået er fortsatt høyt - med opptredener i kirker, bedehus og ikke minst viktig: Besøk på sykehjem og i bofellesskap. På Allehelgensgudstjenesten hadde koret en fin minikonsert. De er få, her er ingen å gjemme seg bak og de syn-ger med autoritet. Et lite kor, men likevel stor sangprestasjon. Og de skaper alltid høytid, som Wohlenberg uttrykte det.

For første gang blir det ingen deltagelse på årets julekonsert 16. desember. Det er vemodig, men de har lovet å komme sterkt tilbake på Hellige tre kongers dag 6. januar. Ved gudstjenesten i Sannidal kirke denne dagen blir det en markering av de fylte 50 år.

Kanskje vi ikke alltid tenker over hvor viktig et slikt menighetskor er, men inn-satsen deres betyr noe for veldig mange, spesielt det voksne publikum. Og det er viktig at alle aldersgrupper får sitt. Lau-date står for ro og høytid, verdier mange setter pris på.

En jubilant gir vi jo gjerne gaver, og det koret ønsker seg mest av alt er *flere medlemmer*; da særlig flere mannsstemmer. Klar melding, dette. Vi håper oppfordrin-gen/utfordringen når fram!

KJÆRE LAUDATE. 50 års virke i me-nigheten og for menigheten! I løpet av disse årene har mange vært med å bidra. En varm takk og gratulere med jubileet. Lykke til med fortsatt LOVSANG!

Torill Bjørn

PÅ OPPDAGELSESFERD I *Sannídal Kírke*

Det var en gang en kirke som hadde stått på samme plass i 240 år.

Vel, det er kanskje ingen spesielt høy alder for en kirke, og heller ikke så spesielt at den faktisk har stått på samme plass... Men kirken hadde opplevd ganske mye gjennom alle disse årene, både flotte ting og triste ting.

På sine eldre dager opplevde kirken at det var mye liv og røre der. Lette barneføtter og mer hørbare tenåringslabber. Det simpelthen

myldret i benkene noen ganger.

Til å begynne med hadde den vært litt skeptisk. – Husk nå på at jeg er tohundreogførti år – og må behandles med verdighet og respekt! – tenkte den i sitt stille sinn. Og irriterte seg så smått over kjeksmulere, høy lyd og meter på meter med uestetiske strømkabler.

Etter hvert vennet den seg til det – og tok seg faktisk i å vente på lyden av slamring med hoveddøra og ivrige stemmer.

Men på lørdagene

pleide den å nyte stillheten – og glede seg til messe på søndag. Vel hendte det ikke så rent sjelden at presten kom innom, men han var jo en del av inventaret, da....

Kirken gledet seg til advent og et nytt kirkeår. – Da kommer de alle til å syng “Gjør døren høy, gjør porten vid” tenkte den. Og tenkte stolt på de gamle portstolpene inn til kirkerommet. De som var veldig mange hundre år gamle og som hadde stått i stavkirken.

Lørdag ettermiddag kom de. En og to og tre. Mange. Og det så ut som om de hadde både god tid og soveposer... Hjelp! tenkte kirken. Hva skjer?

De samlet seg alle framme i kirken, og fikk på seg like T-skjorter, der det stod LysVåken. Kirken senket skuldrene da de voksne fortalte barna (som var 11-12 år) om hvordan de skulle oppføre seg. Bra! pustet den ut. Og Bra! tenkte den da den oppdaget at Palmar kirketjener også hadde kommet. Han passer nok på.

Denne lørdags ettermiddagen og kvelden – og natta med – ble noe helt nytt i kirkens lange historie. For barna som hadde kommet til kirken var liksom overalt. De ringte helgen inn med de store kirkeklokkene. De spilte på orgelet sammen med Robert organist. Mecky prest viste dem den gamle bibelen fra 1589 og de prøvde til og med å lese i den – på

gammeldansk. Han viste dem også de gamle verdifulle sølvtingene med sine spennende historier. Godt at dette til vanlig er låst inne - tenkte kirken. Og kjente seg stolt over alt det fine som den hadde på innsiden av veggene.

Så mistet kirken litt oversikten. Barna sprang ut, men lysskjæret fra kirkedalen tydet på at det var bålsmaling der. Men kirken visste at de kom tilbake. Barn + soveposer = overnatting.

Så var det lystenning og samling inne i alterringen. Kirken kjente at den ble rørt.

Natten bød på barn i soveposer som sov - og barn i soveposer som ikke sov. Og voksne nattevakter/brannvakter som hysjet litt og ellers drakk kaffe.

LysVåken

Advents natt i kirken

Over halvparten av alle menighetene i Den norske kirke har sørget for at LysVåken er blitt en god tradisjon i kirken og en opplevelse for livet for tusenvis av elleveåringer.

LysVåken - adventsnatt i kirken, er en unik mulighet til å være med å vise at kirken er et sted der barna hører hjemme.

Navnet LysVåken handler ikke om at vi skal være våkne hele natta, men at vi skal være våkne overfor det som skjer i oss og rundt oss. Vi skal være våkne overfor Gud, hverandre og oss selv. Ikke minst kan vi oppleve at Gud er LysVåken for oss.

Søndag formiddag og gudstjeneste. Kirken kjente seg litt svimmel. Den hadde også fått lite søvn, men gledet seg over alle som kom. Og 11- og 12-åringer fra Helle og Sannidal var nesten overalt denne dagen også. Dukket overraskende opp på galleriene og prekestolen - med LysVåken-sangen.

Søndag ettermiddag var kirken tom og forlatt. Men tross tomheten - og kulda ute - kjente kirken seg varm i sjelen.

Kari Skarvang

FADDERKONSERT

En fin søndag i november samlet Juntos seg i Sannidal kirke på formiddagen. Hele dagen skulle vi finpusse på et konsertrepertoar vi hadde øvd på i flere uker. I kirka den dagen kunne du også finne Humming People, som skulle spille sammen med koret. Humming People er et band som spiller musikk basert på country, americana og rock. De har i flere år reist rundt og holdt konserter i alle kriker og kroker i hele Norge, men også en del i utlandet. Med seg hadde de Trine Skjævestad Ask fra Misjonsalliansen, som skulle lede oss gjennom konserten og fortelle om deres arbeid i Kambodsja. Stemninga var god, og det hele toppet seg på kvelden da kirka ble fylt med publikummere i alle aldere. Konserten ble knakende god og et friskt pust i den ellers salmesyngende menigheten, med låter fra både koret og Humming-gutta.

Men selv om det var koret og bandet

MISJONSALLIANSEN I KAMBODSJA

Alle i Kambodsja er på en eller annen måte påvirket av landets brutale historie. Fra 1975 til 1979 gjennomførte diktator Pol Pot og Røde Khmer et bonderevolusjonært program som ble til en humanitær katastrofe. En halv million mennesker ble henrettet, ytterligere 1,2 millioner døde som følge av tvangsarbeid, mangel på medisiner og mat. I dag er det fred i landet, men en lang prosess gjenstår for å gjenoppbygge samfunn og relasjoner. Det å være fadder er en konkret og personlig måte å hjelpe fattige barn og deres familier på.

som stod i lyset på «scenen», var det fadderbarna i Kambodsja som var kveldens hovedpersoner.

Kjersti Skarvang Olsen

Uformelt OG SOSIALT

Småbordene i storesalen er dekket og pyntet med hvite brikker og blomster. På kjøkkenet står påleggfatene klare. Alt så hyggelig og innbydende.

Hver første tirsdag i måneden møtes en munter damegjeng til Uformell samling på Mo bedehus - godt over tyve hver gang - damer i sin beste alder.

I litt over et år har de holdt på med det. Og programmet på formiddagstreffet? "Veien blir jo litt til mens du går", sier Karin Johanne Braaten, en av initiativtagerne til disse samlingene. Det viktigste er å kunne møtes til formiddagsmat og prat.

Etter hvert kommer også håndarbeidene fram. Det blir strikket og brodert - mye solid erfaring samlet på ett sted. Og praten løper lett. Underholdning/kulturinnslag er det også plass for, og spennvidden er stor. Her er det fritt fram for gode ideer: På novembermøtet var det utstilling av gamle håndarbeid.

Damene kommer, men hva med mennfolka, de kunne jo ha sitt eget bord? "Nei, mennene er for travle om formiddagen. De gjør seg for travle", var kommentaren til dette spørsmålet. Så inntil videre rår damene grunnen (og det lever de nok greit med...) Men

hvem vet - kanskje det kommer en kar og banker på døra en dag, for her er det trivelig å være.

Torill Bjørn

Klipp fra gamle

Barnegudstjeneste julaften!

Kan det la seg gjøre å få gudstjeneste julaften i Sannidal kirke? Jeg tror det ville være til glede for mange barn og voksne, og forhåpentligvis vil det ikke bli til skade for gudstjenesten 1. juledag. Hva mener presten?

Sannidøl.

Svar: Vi kan prøve neste jul. Da faller julaften på en søndag, så det vil være naturlig å ha gudstjeneste i alle fall. Skal vi si kl. 15?

Sannidal menighetsblad nr. 1 1972

Teppene i kirken

Tande har oversendt dette hyggelige brev med kr. 20 vedlagt. Hjertelig takk til brevskrivere og givere fra Merkebekk!

Herr T.A. Tande.

Sender kr. 20 til menighetsbladet. Husker ikke navnet på den nye presten, men det ordner seg nok. De er da en liten hjelp til Spikersuppa som var nevnt i siste menighetsblad. Dertil friskere smak. God jul og godt nyttår. Merkebekk, 14. 12. 71.

Hilsen Aa. Th.

Sannidal menighetsblad nr. 1 1972

Dåp og nattverd i gudstjenesten

Erfaringen viser at det ikke er så heldig å ha både dåp og nattverd i samme gudstjeneste. For det første er det visse praktiske vanskeligheter her i og med at vi bare har det ene sakristiet i kirken. Hertil kommer den ting at gudstjenesten blir i lengste laget. Vi vil derfor praktisere den ordning å ha dåpshandlingen etter gudstjenesten de gangene der er nattverd. Men vi oppfordrer alle som har anledning, til å stanse igjen og overvære dåpen.

Sannidal menighetsblad nr. 2 1972

Siden sist

har vi begynt å lure på om Veivesenet eller Postvesenet har rett. Det gjelder stavemåten på navnet Kjøllbrønn. På denne måten skriver Postvesenet det, mens det på veiskiltet på Tangen står Kjølebrønn. Begge deler kan vel ikke være riktig. Vi får kanskje ringe til Tande eller legge saken frem for Gunvald Bråten?

Sannidal menighetsblad nr. 2 1972

Berken Veivesenet eller Postvesenet har rett

Vi har truffet Gunvald Braaten i Kjøllbrønn (Kjølebrønn) og hørt hans mening om stavemåten på ovennevnte stedsnavn. I forrige nummer nevnte vi at Postvesenet og Veivesenet skriver navnet på hver sin måte. På veiskiltet står Kjølebrønn, mens posthuset har Kjøllbrønn.

Gunvald Braaten mener at ingen av delene er rett. Gierløf kjøpte sagbruket først i 80 årene og ga det navnet Kjølebrønd Sagbruk, før het det Verkskilen. Et stedsnavn forandres ikke om Rettskrivingen forandres. Det skal derfor være *Kjølebrønd*, mener Braaten.

Sannidal menighetsblad nr. 3 1972

Restaureringen av våpenhuset

er i gang. Under rivingen av bordene under taket fant en denne opplysningen skrevet på treverket: «Taket er lagt av malere Jens Strømme og Ole Heia Santhansdagen 1915.»

Sannidal menighetsblad nr. 4 1972

menighetsblad

Siden sist

har vi notert oss et nytt (rettere sagt gammelt) sannidalsuttrykk. Det lyder slik: «du verdens ti' og da'er.» Altså en riktig kraftsats!

Sannidal menighetsblad nr. 4 1972

Bispevisitas og kirkejubileum

Sannidal kirke er i år 200 år gammel. Det blir utgitt et eget festskrift i anledning jubileet, men dette nummer av menighetsbladet er også preget av begivenheten. Biskop Kaare Støylen vil holde visitas i Sannidal 14.-17. september. Visitasen vil bli avsluttet med et jubileums-festmøte søndag 17. september.

Sannidal menighetsblad nr. 5 1972

«Sannidal kirke og menighet gjennom 200 år»

heter jubileumsskriftet som nå straks vil foreligge. Det er en liten bok på 60 sider, redigert av T.A. Tande. Den vil koste kr. 10 og vi kan love det ikke er bortkastede penger.

Menighetsrådet vil sørge for selgere, men boken kan i alle tilfelle fåes kjøpt hos presten.

Sannidal menighetsblad nr. 6 1972

Teppene i kirken

Vi gleder oss over at teppene i kirken nå er på plass. Etter vår egen mening er de meget pene, og vi har inntrykk av at de blir satt pris på. Som før nevnt i bladet ble resultatet av innsamlingen så godt som kr. 5 935,-. Teppene ble heller rimeligere enn vi hadde vært forberedt på. Vi har

Kom til den hvitmalte kirke!

Sannidal kirke ble malt utenvendig i sommer. Her ser vi kirkevergen, Thomas Wastøl, og maleren, Tor Strand fra Treungen, studere hvordan saken skal gripes an.

Også innvendig er kirken i pen stand nå. Men det er et gammelt ord (av Luther?), som sier, at «kirkens beste prydelse er den forsamlede menighet».

Derfor sier vi: Kom til den hvitmalte kirke. Vi venter å se den fullsatt under aksjonsuken i år som så mange ganger tidligere.

betalt kr. 4 814,-. I tillegg kommer en bred kokosløper i våpenhuset som er bestilt. Vi vet ikke hva den vil koste. Men vi er sikre på at alle som har vært med og gitt gaver, gir oss fullmakt til å bruke overskuddet på beste måte. Det trengs stadig et og annet som en ikke har dekning for på budsjettet.

Sannidal menighetsblad nr. 6 1972

Menighetspleiens juleutdeling sløyfes

Menighetspleien i Sannidal har gjennom mange år delt ut en del penger til jul til enkeltpersoner og familier som har trengt støtte. I løpet av de siste 3 årene har imidlertid Menighetspleien også fått en annen oppgave. Sammen med Sanitetsforeningen har en arrangert eldretur. Utgiftene til denne turen er etter hvert blitt så store at Menighetspleien fra i år og inntil videre må sløyfe juleutdelingen. Ved «Sangunderholdningen» i kirken før jul vil det fortsatt bli tatt opp kollekt til Menighetspleiens arbeid.

Sannidal menighetsblad nr. 9 1972

EN KOPP KAFFE MED *John Kristian Stranden*

Menighetsbladets utsendte møtte vår tidligere kirkeverge John Kristian Stranden til en kaffe-kopp og en prat i kirkestua. Han har vært kirkeverge siden 2005, og sier at han har litt «sprikende» følelser i møte med pensjonisttilværelsen. Til å begynne med var det vemodig å innse at en har kommet så langt i livet, men etter hvert er John Kristian fornøyd med at «jobben er gjort», og syns det er greit at andre overtar stafettpinnen.

Jeg ber John Kristian om å fortelle litt om hva jobben som kirkeverge innebærer. «Den aller viktigste jobben en kirkeverge gjør er å være en støttespiller og ressursperson, og å være en koordinator og tilrettelegger for den jobben ansatte og frivillige gjør», sier han. Lysten til å jobbe i kirken har vært en viktig motivasjon for John Kristian i jobben som kirkeverge. Han mener kirkevergen er en viktig brikke i kirkens arbeid.

Kirkeverge er en tittel som har vært brukt i over 800 år, tidligere som en slags tilsynsmann for kirker og kirkegårder. Og hver kirke hadde sin egen kirkeverge. Slik er det ikke lenger. Selv om kirkevergen fortsatt har ansvaret for kirkene, for å holde de i orden, sånn at de er presentable til enhver tid, har ansvaret blitt utvidet. Nå er kirkevergen daglig leder for fellesrådet, med oppgaver innenfor personalansvar, økonomi, drift, vedlikehold og kirkegårder.

Det er jo fem menigheter i Kragerø kommune, og jeg lurar på om John Kristian har merket seg noen forskjeller og likheter mellom dem. «Det er jo både by og land», sier han med et lite smil. Menighetene løser ting på forskjellige måter, de har sin egen kultur, og sine egne tradisjoner. Særlig nå som økonomien er dårlig, er det viktig å stå sammen. Han tror gode fellesløsninger vil være et stikkord i tiden fremover.

Noe som er veldig aktuelt nå, er fremtidig kirkeordning. John Kristian mener den største utfordringen der er å finne en god modell for felles ledelse. Slik det er i dag er prestene ansatt av staten, mens resten av de som jobber i Den Norske Kirke (kantorer, kirketjenere, diakoner, kontoransatte) er ansatt av Kirkelig Fellesråd. John Kristian tror at man med større enheter vil ha muligheten til å gjøre jobben bedre, enn det fellesrådene har mulighet til i dag. Et organ på prostinivå vil kunne være en løsning på dette.

Det er to saker som John Kristian vil fremheve som spesielt spennende og krevende i den tiden han har vært kirkeverge. Han har satt stor pris på at vi har fått økonomiske midler til å ruste opp kirkene. Kommunen har vært villig, og John Kristian er glad for samarbeidet både med politikere og administrasjon. Det har vært utført omfattende malearbeid, murarbeid og arbeid med de elektriske anleggene på

så godt som alle kirkene. Det har vært en stor glede å bidra til at kirkene kan vise seg fram som de praktbyggene de er. Som eksempel vil han spesielt trekke frem de forskjellige arbeidene som ble gjort på Skåtøy kirke. Godt samarbeid mellom fellesråd, entreprenør, kommunen, menighetsrådet, ansatte, biskopen og riksantikvaren, gav gode og spennende resultater.

Å følge prosessen med opprettelse av Helle som eget sokn, har også vært lærerikt, arbeidskrevende og spennende.

John Kristian vil nevne tre sentrale utfordringer for kirkevergene. Den ene er dagens ordning med organiseringen av ansatte. I denne ordningen ligger det samarbeidsutfordringer og kommunikasjonsutfordringer som er krevende å håndtere. Den andre er at det skal gjøres vanskelige prioriteringer innenfor trange økonomiske rammer. Den siste er at det er viktig å ha et høyt kompetansenivå både blant folkevalgte og ansatte.

Menighetsbladet lurte på om John Kristian har noen ønsker for menighetene i Kragerø for fremtiden? «Ja, om vi i fellesskap kan finne andre, nye og bedre måter å organisere samarbeidet mellom menighetene, for å finne fellesløsninger. Jeg tror vi tvinges til å tenke nytt når det gjelder bruken av kirkene. Jeg ønsker at menighetene kan vokse i den forstand at flere søker til kirkene. Jeg ønsker også at trosopplæringsreformen kan gi menighetene ny giv. Dessuten skal kirkene fortsatt være et godt sted for folk å komme til, for å få påfyll i livet sitt.» sier han.

«Å gi noen gode råd til ny kirkeverge, skal jeg være forsiktig med», sier John Kristian, «men noen stikkord kan være god lokalkunnskap, gode relasjoner til kommunen og menighetene, og generell innsikt i hvordan Den Norske Kirke fungerer. Jeg ønsker henne naturligvis av hele mitt hjerte lykke til i en krevende og spennende jobb.»

Selv har han først tenkt «å lande litt» etter å ha blitt pensjonist.

Så vil han finne sosiale aktiviteter, som han vil bruke tiden på, både i lokalmiljøet og i menigheten. Han vil være en god støttespiller for barn og barnebarn. Praktisk vedlikehold på hjemmebane står også på planen, i likhet med at husarbeid og middagslaging blir en større del av hverdagen. Og når han først er i gang nevner han at han vil reise mer, allerede i februar drar han til Bremen på veteranbilutstilling, og han vil pusle med gamle interesser som for eksempel fotografering.

Avslutningsvis vil John Kristian benytte anledningen til å takke menighetsrådet, staben og frivillige i Sannidal for samarbeidet gjennom alle disse årene. Det høres ut for menighetsbladets utsendte at John Kristian Strandens pensjonisttilværelse blir omtrent like travel som tiden som kirkeverge. Vi ønsker han alt godt, og lykke til som pensjonist.

Hildegunn Wangen

**STØTT VÅRE
ANNONSØRER,**
de støtter oss!

**LINKJENDAL
BILFORRETNING AS**

- Det komplette bilsenter -

Gamle Sørlandske 74, 3766 Sannidal. Tlf. 35 98 68 50
post@linkjendal.no • www.linkjendal.no

Sannidal Bilverksted og bensinstasjon

www.sannidal-bilv.no • leif@sannidal-bilv.no

VOLVO

Tlf. 35 98 65 00

RENAULT

**Blomster
PAVILJONGEN**

Vi arbeider med; VENTILASJON, INNEKLIMA,
VARME OG ENØK, hovedsaklig innen næringsbygg.

TERRA SKADEFORSIKRING
blir formidlet av Kragerø Sparebank

Kragerø Sparebank
«Lokalbanken siden 1840»

**Drangedal og Tørdal
SPAREBANK**
www.drangedalsbanken.no

Kragerø & Drangedal
Begravelsesbyrå
- etablert 1960 -

Vakttelefon: 35 98 21 94

www.bkd.no

Direktesalg
GRAVSTEINER

Stor utstilling m/mange modeller.
Navntilførsell/oppussing etc., etc.

Benytt det lokale stenhuggeriet.
Ingen fordyrende mellomledd

VADFOSS
Tlf. 35 99 04 04
Fax. 35 99 83 44
Ta kontakt for avtale

SANNIDAL AUTO A/S

HYUNDAI

mazda

Terje Pedersen

Tlf: 901 36 115 • tppost@online.no

**VIDAR'S BAKERI
& KONDITORI A/S**

Bakeri Kragerø 35 98 11 15
Volum E-18 35 99 22 21

Bakeri Kragerø: P. A. Heuchsgt. 25

Telefon 35 98 40 00

Sannidal Landhandel • Telefon 35 99 02 57

Bygg og Tømmermester O.Waasjø

Tlf. 35 99 22 22 / Mob 90 17 36 75

Slekters gang

DØPTE:

- 07.10.12 Felix Hansen Rødely
07.10.12 Jacob Sklander Evensen
25.11.12 Emma Johnsen
02.12.12 Mats Lidal Svendsen

VIGDE:

- 15.09.12 Bente Marie Aardalen og
Stian Skaugård Nikolaysen

DØDE:

24.08.12	Grethe Helen Bentzen	f. 1936
27.08.12	Ranveig Bratlid	f. 1927
15.09.12	Lillian Dalane	f. 1945
15.09.12	Gerd Helene Moe	f. 1921
03.11.12	Frank Vidar Knutsen	f. 1956
05.11.12	Simon Tomas Nyhus	f. 1933
08.11.12	Olive Mary Brown	f. 1918
22.11.12	Hans Olav Brendtøy	f. 1948

Forsidebildet
er tatt av
Else Liv
Thorsen

SANNIDAL

MENIGHETSBLAD

Utgitt av Sannidal menighetsråd

Redaksjonskomite:

Hildegunn Wangen,
tlf. 414 16214, wangenskog@online.no
Torill Bjørn,
tlf. 907 22710, aalfbjorn@gmail.com
Kari Skarvang,
tlf. 416 33056, kari.skarvang@hotmail.com

Kontonr. til menighetsbladet 2655 01 39617

Menighetskontor for Sannidal og Helle sokn

Kirkestua, Gamle Sørlandske 23, 3766 Sannidal

Kontortid menighetssekretær:

Tirsdag og torsdag: kl. 09.00 – 14.00
Telefon : 35 99 21 97. Telefax: 35 99 22 60
E-post: sannidal@kragerokirkene.no

ISRAEL FRA NORD TIL SØR

Sannidal menighet inviteres
til Israelstur 6. – 17. mars 2013

Reiseleder: Per Bergene Holm

Program for turen er lagt ut i
våpenhuset i Sannidal kirke
eller kan fås ved henvendelse
til menighetskontoret.

Arrangør: Sabra Fokusreiser

Velkommen til gudstjeneste!

DESEMBER

16. desember 3. søndag i adventstiden

Sannidal kirke kl. 17.00

Julemusikk

Kor og korps

Robert Czyz

Michael Wohlenberg

Kollekt til skolemusikken og
korene.

24. desember Julaften

Sannidal bokollektiv

kl. 11.00

Sannidal omsorgsboliger

kl. 11.45

Gudstjenester

Michael Wohlenberg

Sannidal kirke kl. 15.30

Familiegudstjeneste

Sannidal kirkes barnekor

Juntos - Sannidal Soul

Children

Michael Wohlenberg

Offer til Kirkens Nødhjelp

25. desember 1. juledag

Sannidal kirke kl. 11.00

Høytidsgudstjeneste

Michael Wohlenberg

Offer til Det norske

misjonsselskap

JANUAR 2013

1. januar Nyttårsdagen /

Jesu navnedag

Sannidal kirke kl. 11.00

Gudstjeneste

Michael Wohlenberg

Offer til Norsk Luthersk

Misjonssamband

Sannidal kirke og
menighet på nett:
www.sannidalkirke.no

6. januar Kristi Åpenbaringsdag

Sannidal kirke kl. 11.00

Gudstjeneste

Laudate 50 år

Michael Wohlenberg

Offer til menighetsarbeidet

**20. januar 3. søndag i
åpenbaringstiden**

Sannidal kirke kl. 11.00

Gudstjeneste

Michael Wohlenberg

Offer til Kirkens Bymisjon

27. januar Samannssøndagen

Sannidal kirke kl. 18.00

Gudstjeneste

Offer til Det norske

Bibelselskap.

Menighetens årsmøte etter

gudstjenesten.

FEBRUAR

3. februar Kristi forklaresdag

Sannidal kirke kl. 11.00

Gudstjeneste

Michael Wohlenberg

Offer til menighetsarbeidet

17. februar 1. søndag i fastetiden

Sannidal kirke kl. 18.00

Gudstjeneste

Inger Øybekk

Offer til Hvite Bånd i

Kragerø

24. februar 2. søndag i fastetiden

Sannidal kirke kl. 11.00

Gudstjeneste

Michael Wohlenberg

Offer til Søndagsskolen i

Telemark

MARS

3. mars 3. søndag i fastetiden

Jambakkmyra kl. 12.00

Gudstjeneste

Michael Wohlenberg

10. mars 4. søndag i fastetiden

Sannidal kirke kl. 11.00

Sang- og musikk møte

Flekkerøygutta

17. mars Maria Budskapsdag

Sannidal kirke kl. 11.00

Gudstjeneste

Michael Wohlenberg

Offer til

menighetsarbeidet

Med forbehold om endringer

Juletreffester

Kjølebrønd Bedehus

3. juledag

27. desember kl. 17.00

Juletreffest for barn

Onsdagsklubben

arrangerer Hellige Tre

Kongersfest på Mo bedehus

søndag 6. januar kl. 17.00